

Nieuwsbrief familie Kamphuis Bijbelvertalers in Tanzania

Om 9 uur 's morgens vertelt een vriendelijke dame van de Tanzaniaanse vluchtmaatschappij dat alles in orde is en het vliegtuig eraan komt. Een half uurtje later word ik door iemand anders gebeld dat het vliegtuig vandaag niet naar Musoma komt, sorry! Drie telefoontjes later lijkt het duidelijk: het vliegtuig komt niet. Toch moeten we vóór morgenochtend in de hoofdstad – zo'n 900 km verderop – zijn, als ons vliegtuig naar Europa vertrekt. We rijden naar een andere stad, zo'n 4 uur van Musoma, en proberen daar een vliegtuig te vinden. Dat lukt, en rond middernacht komen we in de hoofdstad aan. Als we, na een korte nachtrust, in het vliegtuig onderweg naar huis zitten, realiseren we ons: ons verlof is begonnen!

Het is echt waar: totdat je in het vliegtuig zit ben je vooral bezig met afscheid nemen en je werk afronden. Een drukke tijd. Je denkt nauwelijks na over de veranderingen die eraan komen. We zijn inmiddels een paar weken in Nederland, en genieten van veel dingen die we gemist hadden en die toch weer snel vertrouwd zijn. Sommige dingen wennen niet zo snel meer. We werden bijna overrompeld door de snelheid van het leven hier, hoeveel dingen op een dag gedaan (moeten) worden, dat je overal op tijd hoort te zijn, en dat zelfs je avonden en zondagen gevuld kunnen worden met van alles en nog wat. In Tanzania was de dag voorbij als het donker werd (altijd zeven uur 's avonds), dan had je even een paar uurtjes rust, en dan op tijd naar bed. Ook de zondagen waren echte rustdagen, heerlijk! Maar nu worden die rustmomenten zo snel opgevuld, en het lijkt voor iedereen de normaalste zaak van de wereld. We snappen niet hoe mensen het volhouden, en dat we het vroeger zelf ook zo deden. We merken dus dat ons bloed misschien wel wat 'langzamer

stroomt', en dat we aan een rustiger tempo van leven gewend zijn geraakt.

André en Dorien Kamphuis (met Michaja en Elisa) zijn in januari 2009 uitgezonden door de Christelijke Gereformeerde Kerk in Ede, om voor Wycliffe Bijbelvertalers mee te werken aan het vertalen van de Bijbel in de lokale talen van Tanzania. Dorien doet taalkundig onderzoek in de Zinza-taal en geeft de kinderen les. André is vertaaladviseur voor de Kabwa- en Simbiti-taal, en is vertaalconsulent in opleiding.

Wycliffe
BIJBELVERTALERS

Michaja naar school

Voor Michaja betekent ons verlof iets heel speciaals: ze mag naar een grote school! De juf en de kinderen in haar klas hebben hun best gedaan om haar snel thuis te laten voelen. Ze vindt het erg leuk, ook al zijn er momenten dat ze eigenlijk het liefst rustig met een boekje in een hoekje zou willen zitten. Toen ze vorige week haar speelgoed mee naar school mocht nemen voor de 'speelmiddag', nam ze haar boek mee. Ze wilde andere kinderen gaan voorlezen. Maar die wilden natuurlijk lekker spelen. Zo zien we dat ook Michaja naar rustmomenten zoekt, het is allemaal best wel intensief. Elisa moet even wennen om nu zoveel zonder Michaja te moeten spelen, maar mag nu mama helpen met stofzuigen (dat hebben we al 2,5 jaar niet meer gedaan!) en andere leuke klusjes. Ze loopt vaak op blote voetjes, binnen en buiten, want sokken aan, dat voelt niet goed.

Studie

Voor André biedt dit verlof een kans om weer wat intensiever te kunnen studeren. Op dit moment is hij in opleiding om vertaalconsulent te worden, en daar is extra studie voor nodig. Hij is nu vooral bezig met nieuwtestamentisch Grieks en taalkundige dingen. Dorien bereidt zich voor op de volgende twee schooljaren, als ze Michaja en Elisa thuis zal lesgeven. Als het in de zomer wat rustiger zal worden, hoopt André op afstand verder te werken met het Kabwa- en Simbiti vertaalteam aan de vertaling van het boek Handelingen. Dat is nu prima mogelijk met de goede vertaalsoftware die we gebruiken, en die mogelijkheid willen we uitbuiten. Zeker nu ons verlof wat langer gaan duren dan de bedoeling was.... (zie volgende pagina)

Links: het Zinza-vertaalteam aan het werk in een van de Zinza-dorpen. Bijbelvertaler ds. Julius Lukafuba heeft gepreekt in het kleine kerkje, waarna buiten boeken en kalenders in de Zinza-taal werden verspreid. Omdat de Zinza-mensen in zo'n uitgestrekt gebied wonen, kunnen nog steeds dorpen bezocht worden waar het nieuws over het bijbelvertaalwerk in de Zinza nog niet bekend is. De belangstelling is vaak groot, en vaak kunnen direct nieuw vertaalde hoofdstukken worden getest.

Presentaties geven

"Als je op verlof komt, dan heb je fijn vakantie!" Nou, een beetje wel, maar niet helemaal. Natuurlijk gaan we samen een paar weken vakantie houden, zonder enige verplichtingen. En dat lijkt ons heerlijk! De eerste weken hebben we ontzettend veel familie, vrienden en gemeenteleden gesproken en gezien. En daar hadden we ook echt naar uit gezien. Op dit moment zijn we vooral druk met presentaties en spreekbeurten, in onze thuisgemeente, en ook in de rest van het land. We vinden het mooi om dat te doen, omdat we geloven dat een gemeente er door verrijkt wordt om te zien hoe God wereldwijd steeds meer mensen in hun eigen taal aanspreekt en naar zich toetrekt. Dan gebeuren er bijzondere dingen. Het kan een gezonde spiegel zijn voor mensen die al jaren een Bijbel in hun moedertaal hebben, maar het voorrecht ervan niet meer zien. We hopen dan ook dat onze presentaties voor veel mensen een bemoediging en een aansporing zijn. We hebben nog ruimte voor een paar presentaties (zie kader).

Michaja in haar klas

Stamuitbreiding

... want we verwachten ons derde kindje! Eind augustus is Dorien uitgerekend. We zijn blij dat het in Nederland geboren zal kunnen worden. Als alles goed mag gaan, hopen we dan zo'n zes weken na de bevalling weer terug te gaan naar Tanzania (11 oktober). Bid voor een voorspoedige zwangerschap en dat we nu echt de rust krijgen om ervan te genieten. De laatste maanden voor ons verlof werd André nogal druk gehouden door de politie (zie hieronder), terwijl Dorien zich drie maanden lang erg misselijk en moe voelde. Het voelt alsof we nu pas weer tot rust komen en weer van alles gaan genieten, ook van dit mooie geschenk.

Nog over de beroving

Als we terugkijken op onze eerste veldtermijn, dan overheerst het positieve, zonder enige twijfel. We zijn bijzonder gezegend, alles ging heel voorspoedig, en we voelden ons helemaal op onze plek. Alleen het laatste half jaar was moeilijk, vanwege de verschillende diefstallen bij ons thuis, en uiteindelijk de beroving van bijna al onze waardevolle spullen. Dat bleek echter slechts het begin van een lang traject. Omdat snel duidelijk werd dat onze bewaker/tuinman bij de beroving betrokken was, is hij verantwoordelijk gehouden en gezocht. Zo'n 6 weken voor ons vertrek werd hij opgepakt, en een aardig deel van onze spullen hebben we weer teruggekregen (ook al was toch veel defect, waaronder onze laptops). De aanloop naar de rechtszaak die volgde leverde voor ons nog al wat spanning op, omdat er van verschillende kanten druk op ons werd uitgeoefend om ons al dan niet terug te trekken als getuige. Het was best moeilijk om te beslissen op welke manier we het Evangelie het beste konden vertolken in onze keuzes, zonder onnodig veel risico's te nemen. Dat blijft een zoektocht. Op dit moment zit onze bewaker nog in de gevangenis, en hangt een straf van meer dan 10 jaar boven zijn hoofd. Het is best mogelijk dat de zaak aangehouden wordt totdat wij terugkomen naar Tanzania. Niet een heel aantrekkelijk vooruitzicht, maar we hopen dat God ons leidt en beschermt. Mede hierdoor kwam ons verlof eigenlijk wel op een heel goed moment. Het is goed om even helemaal te ontspannen, en niet altijd alert te hoeven zijn. Blijf met ons bidden dat Gods wil zal worden gedaan in dit hele proces.

***Rechts:** De dag dat onze bewaker gearresteerd werd, heeft hij bekend waar hij een deel van onze spullen had opgeslagen. Hier het begin van een huiszoeking in Shinyanga; de bewaker geboeid op het bankje.*

Beker koud water

Het was niet eenvoudig om weer met onze bewaker geconfronteerd te worden. Ook niet om te zien op welke manier verhoren plaatsvinden. Hoewel hij in het begin nogal gewelddadig was (tijdens zijn arrestatie heeft hij mensen verwond), begon hij uiteindelijk toch mee te werken. Toen hij later die dag om wat water vroeg, kreeg hij van de politie een pak rammel. Toen ik hem toch een beker water gaf, waren ze nogal verbaasd. 'Dat doe je toch niet, degene helpen die je beroofd heeft?!' Later die dag heb ik zo'n drie uur met onze bewaker kunnen praten. Een kans om nog eens over het Evangelie te praten, en hem persoonlijk te vergeven wat hij heeft gedaan. Hij zit nu nog steeds in de gevangenis, in afwachting van vervolging door de staat.

Ondertussen in Tanzania

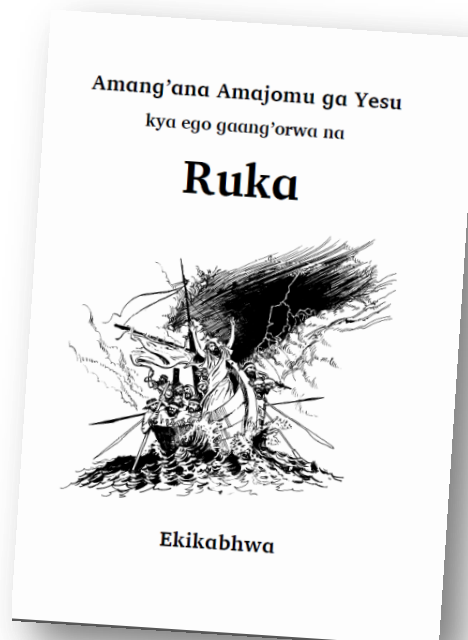
Ondertussen gaat het werk in Tanzania volop door. De vertalers werken full-time aan het vertalen van Handelingen, Jona en Ruth, een boekenlegger met Het Onze Vader, een verhaal-boekje met een christelijke boodschap, en ze werken mee aan cursussen om mensen hun eigen taal te leren lezen. Onze collega's hebben vrijwel al onze taken overgenomen, al blijft het controlewerk liggen tot wij er zelf weer aan toe zijn. We hoorden dat de voorbereidingen voor de opdraging van het Lukas-Evangelie al zijn begonnen. Een moment waar we graag bij willen zijn, maar hoe eerder het bij de Kabwa-mensen in handen komt, des te beter. Ze hebben nu wel lang genoeg gewacht.

Achterban

Vanaf het moment dat we uitgezonden zijn, hebben we ons over twee dingen nooit zorgen hoeven te maken: of er wel voor ons gebeden werd, en of er wel genoeg geld was. Onze achterban is heel trouw geweest, en daar zijn we God en jullie dankbaar voor. We zien dan ook met vertrouwen uit naar onze volgende termijn in Tanzania.

Met een hartelijke groet,

André en Dorien

Om voor te bidden...

1. Bid voor de *bijbelvertalers* die in Tanzania met hun werk doorgaan. Bid om gezondheid en wijsheid in hun werk.
2. Bid om *meer zendingswerkers* voor ons project. We hebben vooral een tekort aan taalkundigen en leiders.
3. Bid voor een goede *zwangerschap* voor Dorien.
4. Bid voor een *verfrissend verlof*, zodat we ons straks weer uitgerust en toegerust voelen om terug naar Tanzania te gaan.

Om voor te danken...

1. Dank ervoor dat we een *eigen plekje* in Nederland hebben.
2. Dank God dat we een *fijne school* voor Michaja hebben gevonden, en dat ze vriendjes heeft.
3. Dank voor een *gezegende eerste termijn* als zendingswerkers in Tanzania.
4. Dank dat het vertaalteam *goede vorderingen* maakt, ook nu wijzelf in Nederland zijn.

Nog in het kort

Presentaties

In de periode van 17 mei tot 17 juni is er nog ruimte voor presentaties. Interesse? Neem contact op met Evelien Kater: bel 0318-638498 of mail naar thuisfront@bijbelvertaalwerk.nl

Giften

Aangezien een verlofperiode een dure tijd is, nodigen we u graag uit voor een extra gift: rekening 1459.67.905 t.n.v. Wycliffe comite Kamphuis.

Adresgegevens

André en Dorien Kamphuis
Dorpstraat 87
6732 AB Harskamp
06-58951850 (A) en 06-58960350 (D)

Gebedsbrief

Geef u ook op voor de maandelijkse gebedsbrief! Bel Johan de Kruijf: 06-45618662, of stuur een e-mail naar administratie@bijbelvertaalwerk.nl